

Grene, og Ændringsforslagene gaar da ogsaa ud paa, at for Provsternes Vedkommende — det gælder baade Provsterne i og udenfor København — skal de Honorarbeløb, der hidtil har været dem tillagt, betragtes som personlige Tillæg, og derved vil de ogsaa blive pensionsgivende. Endvidere er der for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende foreslaaet den Ændring, at Inddelingen af Embederne i de forskellige Lønningsklasser talmæssigt skal opretholdes i samme Forhold, som da den nugældende Lov traadte i Kraft. Det er vist noget, som vi ogsaa kun kan hilse med Tilfredshed, at det bliver slaaget fast, at det indbyrdes Forhold mellem de forskellige Lønningsklasser indenfor Folkekirkens Præsteembeder her i København bliver opretholdt, som det var, da den nugældende Lønningslov traadte i Kraft.

Vedrørende Folkekirkens Tjenestemænd udenfor København har man, for at afbøde nogle af de økonomiske Følger, som selve Hovedpointet i Lovforslaget vil paaføre dem, foreslaaet Ændringer, der gaar ud paa, at man formindsker Boligfradraget for disse Præster, et Boligfradrag, der jo under den nuværende Lønningsordning er $\frac{1}{8}$ af Grundlønnen. Dette vil altsaa ikke blive opretholdt for Præsterne paa Landet. Nu kan man jo sige om saadanne Ændringsforslag — jeg havde nær sagt, hvad man vil; men man maa vel nok erkende og desuden ogsaa beklage, at vore Præstegaardsforhold efter den sidste Tids Udvikling er blevet saadan, at vore Præster ikke har Raad til at bebo disse Præstegaarde, der nu staar til deres Raadighed. Saa vidt jeg husker, var det enten i den højtærede Kirkeministers Fremsættelsestale eller ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det blev anført, at mange Præster ikke har Raad til at bebo de store Lejligheder — eller i hvert Tilfælde koster det dem for meget at bo i de store Lejligheder, der nu indeholdes i vore Præstegaarde ude paa Landet. Jeg siger, at det egentlig er beklageligt, at Forholdene er blevet saaledes, at man mange Steder er kommet af med de gamle hyggelige venlige Præstegaarde, vi har haft, og Menighederne har vist til en vis Grad deres Besvær med at klare Afdragene og Forrentningerne i Anledning af de nye Præsteboliger, som Præsterne heller ikke i tilstrækkelig Grad kan bebo saa hyggeligt, som de kunde ønske. Men det er der jo i alle Tilfælde ikke noget at gøre ved; og jeg kan for mit Vedkommende tiltræde de Ændringsforslag, der her foreslaas, og som gaar ud paa, at der i hvert Tilfælde

ude paa Landet sker et mindre Boligfradrag for Præsterne Vedkommende, og at der derved indirekte sker en lille Lønforhøjelse.

Det samme er Tilfældet med de Kontorholdsgodtgørelser, som nu ydes Præsterne baade paa Landet og i Købstæderne. Lovforslaget indeholder herom nogle Ændringsforslag, som ogsaa vil bidrage til noget bedre økonomiske Forhold for Præsterne, end der hidtil har været.

Alt i alt vil disse Forslag, saa vidt jeg ser af Bemærkningerne, dreje sig om et Beløb paa 400 000—500 000 Kr., men i Betragtning af, at Præsterne er de Tjenestemænd, der har været daarligst stillede under de nugældende Lønningslove, maa man indrømme, at disse Ændringer, som jo er fremkommet for at bøde lidt paa det Forhold, som Indførelse af Forsørgertillæg til Erstatning for Konjunktur- og Dyrtidstillæg vil medføre, er højst betimelige og ogsaa rigtige. — Der er nogle andre mindre Ændringsforslag, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, og som heller ikke har nogen stor finansiel Betydning.

Endvidere er der i begge Lovforslagene ligesom i Lovforslaget om Lønninger for Statens Tjenestemænd en Bestemmelse om, at de skal tages op til Revision senest i Rigsdagssamlingen 1929—30; dette gør os lidt mere fortrolige med, at man nu indfører saadanne Ændringer.

Den højtærede Kirkeminister udtalte i sin Indledningstale, at han kunde have ønsket at fremsætte en mere gennemgribende Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd. Jeg kan fuldt ud give denne Udtalelse min Tilslutning, ogsaa jeg tror, det vil være nødvendigt at faa en mere rationel Ordning af Folkekirkens Tjenestemænds Lønningsforhold, en Ordning, som i enhver Henseende kan tilfredsstille saavel Tjenestemændene som de Menigheder, disse skal betjene.

Med disse faa Ord skal jeg paa mit Partis og egne Vegne anbefale de foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling saavel her i Tinget som i Udvalget.

Kammersgaard: Da den højtærede Kirkeminister den 10. Marts i Aar fremsatte de to foreliggende Lovforslag her i Tinget, fik jeg — og jeg ved, det er gaaet flere paa samme Maade — en meget stærk Følelse af, at den højtærede Minister ikke gjorde det med Glæde, men snarere suk-kende. Det tjener den højtærede Ministers gode Hjertelag til Ære, at det skete paa den Maade, thi det er jo givet, at det at fratage Præsterne Konjunktur- og Dyrtidstillægene